

testeres af den danske myndighed, der træffer afgørelsen (afsiger kendelsen). Der henvises til artikel 6, stk. 1, artikel 11, stk. 2 og 3, og artikel 13, stk. 1, litra e, i forslaget til rammeafgørelse om den europæiske bevissikringskendelse.

Til nr. 29 (§ 60)

Den foreslåede ændring indebærer, at lovens nugældende § 60 også finder anvendelse i forbindelse med fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse, der er udstedt her i landet. Efter den nugældende § 60 kan en dansk beslaglæggelseskendelse, som skal fuldbyrdes i en anden medlemsstat, indbringes for retten af enhver, der er part i sagen, selv om kærefristen, er udløbet efter retsplejelovens § 969, stk. 1. Den almindelige kærefrist i retsplejelovens § 969, stk. 1, sættes således ud af kraft, når en beslaglæggelseskendelse skal fuldbyrdes i en anden medlemsstat.

Ændringen indebærer, at enhver, der er part i en straffesag, hvor der udstedes en bevissikringskendelse, på samme måde kan indbringe kendelsen, selv om kærefristen er overskredet. Danske appeldomstole vil ikke have nogen mulighed for at tage stilling til lovligheden af den udenlandske myndigheds afgørelse om fuldbyrdelse, men udelukkende til de forhold, der ligger til grund for udstedelsen af bevissikringskendelsen.

Bestemmelsen gennemfører rammeafgørelsens artikel 18, stk. 2, hvorefter de materielle grunde til udstedelse af en europæisk bevissikringskendelse kun kan anfægtes ved en domstol i udstedelsesstaten, og denne stat skal derfor sikre, at der er adgang til de retsmidler, der står til rådighed i en tilsvarende national sag.

Til nr. 30 (§ 60 a)

Den foreslåede bestemmelses *stk. 1* fastslår, at justitsministeren eller den, der dertil bemyndiges, har kompetence til at anmode en anden medlemsstat om at overtage afsoningen af en sanktion, der er idømt her i landet. Det er en forudsætning, at afsoning i den pågældende medlemsstat skønnes at ville lette den domfældtes reintegration efter afsoning. Der kan henvises til artikel 3a, stk. 2, i forslaget til rammeafgørelse om overførsel af domfældte. En domfældt kan efter artikel 3a, stk. 3, anmode om, men har ikke krav på at blive overført.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* fastslår, hvornår overførelse af den domfældte til afsoning i en anden medlemsstat kan ske uden den domfældtes samtykke. Der henvises til artikel 5 i forslaget til rammeafgørelse om overførsel af den domfældte og til be-

mærkningerne til § 29 d, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, ovenfor.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* fastslår, at den resterende del af en her i landet idømt straf vil kunne fuldbyrdes her i landet, hvis en domfældt flygter fra afsoning i en anden medlemsstat, som har overtaget afsoningen efter denne lov. Bestemmelsen gennemfører artikel 18, stk. 2, jf. artikel 17, litra f, i forslaget til rammeafgørelse, hvorefter retten til at fuldbyrde sanktionen på ny overgår til udstedelsesstaten, hvis den domfældte flygter fra fængslet i fuldbyrdelsesstaten, inden afsoningen er afsluttet.

Anmodninger om overførelse af en domfældt fra Danmark til en anden medlemsstat skal i øvrigt behandles efter reglerne i rammeafgørelsen. Det foreslås dog i *stk. 4*, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte administrative regler om behandlingen af sådanne anmodninger. Der henvises til afsnit III, pkt. 3.5, i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

(Udleveringsloven)

Til nr. 1 (§ 10 b)

Lovforslagets § 2 indsætter en ny bestemmelse som *stk. 3 i § 10 b* i udleveringsloven, hvoraf det udtrykkeligt fremgår, at bestemmelserne i lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union finder anvendelse ved afgørelsen af, om en fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, som nævnt i udleveringslovens § 10 b, stk. 1 og 2, kan fuldbyrdes her i landet, og ved den efterfølgende gennemførelse af fuldbyrdelsen.

Det fremgår af udleveringslovens § 10 b, stk. 1, at der ved udlevering af en person, der er dansk statsborger eller har fast bopæl her i landet, til strafforfølgning i en anden medlemsstat kan stilles vilkår om, at den pågældende føres tilbage til Danmark med henblik på fuldbyrdelse af den eventuelt idømte fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning. Efter bestemmelsens *stk. 2* kan udlevering af en person, der er dansk statsborger eller har fast bopæl her i landet, til straffuldbyrdelse endvidere afslås, hvis straffen i stedet fuldbyrdes her i landet. Bestemmelserne forudsætter i begge tilfælde, at fuldbyrdelse af en fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning kan finde sted her i landet, selv om sanktionen er idømt i en anden medlemsstat.

Den foreslåede ændring af udleveringslovens indebærer, at spørgsmålet om, hvorvidt Danmark kan påtage sig at fuldbyrde en sanktion som betingelse for udlevering af personer til en anden medlemsstat, jf. §